

متن پرسش

سلام علیکم چند سوال پیرامون ازدواج داشتم اول : آیا این فرض صحیح است که انسان بدون هیچ پس انداز مالی و نداشتن کار برای ازدواج اقدام کند . ما استاد تاریخی داشتیم . ایشان میفرمود یکی از دلایلی که پیامبر دیر ازدواج کرد چون پس انداز مالی و پول برای تامین یک زندگی دونفره را نداشت . ومشغول بکارشده بود تا بتواند مبلغی را پس انداز کند و اصولا بتواند خرج دونفر را بدهد. میخواستم بپرسم این گفته صحیح است و آیا ما با دست خالی و نداشتن کار از لحاظ شرع مقدس باید برای ازدواج اقدام کنیم ؟. اگر میخواهید بگویید نه ، این کار صحیح نیست ، پس احادیث زیادی که در خصوص ازدواج داریم را چه میشود که معمولا مضمون آنها این است که ازدواج کنید روزی رسان خداست و نترسید و ..... پس آن نگاه توحیدی چه میشود ؟ پس آن کلام ابوذر به حضرت امیر که فرمود من به جایی رسیدم که اگر زمین مس شود خدا روزی بنده را میرساند چه میشود . دوم : بزرگی به من فرمود با نگاه جنسی محض به سمت ازدواج نرو. و این همیشه برای من سوال است که خب : دو چیز انسان را به سمت ازدواج سوق میدهد اول بحث نیاز جنسی و دوم خلا عاطفی و احساسی . اگر بحث احساس و عاطفه است و خلا روحی روانی مد نظر انسان است که قرآن فرموده الا بذكر الله تطمئن القلوب . و من هم تجربه اش کردم و واقعا حس عجیبی است جایی که به هیچ کس فکر هم نمیکنی و استاد خودتان بیشتر واقف هستید انسان که به آنجا میرسد اصلا حال و هوای افکارش طوری دیگر است همیشه به فکر بدست آوردن معشوق حقیقی که ذات مقدس احدیت هست می اندیشد ، دیگر فکر نمیکند که خب چه خوب بود یک دختر خانمی به من فکر میکرد و از من خوشش میومد و من تو ذهن اش مینشستم و جز من کسی رو دوست نداشت و از این قبیل حرفها . خب کسی که به اون جا رسید قلب اش از همه طرف آرومه ، و دیگر لازم نیست که بخواد برای نیاز احساسی برود ازدواج کند (البته این نظر شخصی من است) . پس فقط یک بحث جنسی می ماند دیگر . پس چرا میگویند با نیاز جنسی تنها جلو نروید ؟ مگر چه اشکال دارد که با نیاز جنسی تنها جلو برویم و بشرط اینکه زیاده خواه و تنوع طلب نباشیم . من الان فکر میکنم اگر برای ازدواج اقدام کنم هیچ فکری جز نیاز جنسی ندارم . آیا در زندگی به مشکل میخورم سوم : من یک پسر هستم و ۲۴ سال سن دارم . دانشجو هستم ، موقعیت ازدواج هم ندارم . خانواده ام هم به هیچ وجه برای ازدواج من راضی نمیشوند . گاهی اوقات بحث جنسی خیلی اذیت ام میکند . وقتی هم موقعیت ازدواج ندارم سعی میکنم طبق فرموده عفت بورزم . و تا جایی که توان دارم این عمل را انجام میدهم . بحث صیغه را با اینکه قبول دارم ولی رغبتی به آن ندارم . چون میترسم تنوع طلبی و زیاده خواهی بیاورد و فردا روز

نتوانم با یک نفر زیر یک سقف آنطوری که مدنظرم هست زندگی کنم. برای تداوم زندگی آینده ام و برای اینکه همیشه در زندگی ام یک نفر باشد سعی میکنم منتظر همان یک نفر بمانم . و اراده و مشیت خدا را با جان دل میپذیرم و به آن اعتقاد دارم . ولی الان فقط بحث جنسی هست . خواهشمندم نگاه اسلام را در این خصوص بیان بفرمایید . نگاه خیلی از آقایان شرعی مطلق است و من میدانم چون شما همیشه نگاه عرفانی به قضایا دارید از شما سوال کردم . اگر میشود سوالات من را (شرعی □ عرفانی) پاسخ دهید . خدا حفظ اتان کند .

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- قرآن در آیهی ۳۳ سورهی نور میفرماید: «وَلَيْسَتَعْغِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُعْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ» آنهایی که شرایط ازدواج برایشان نیست باید عفت بورزند تا خداوند از فضل خودش آنها را غنی کند و بتوانند ازدواج کنند. بنابراین روح توصیههایی که در روایات هست با این فرض است که انسان بتواند حداقل نیاز زندگی همسرش را تهیه نماید و در این بستر که انسان کاری و کسبی دارد نگران روزیاش نباشد، چون روزی رسان خدا است و سیرهی بزرگان نیز همین را نشان می‌دهد. اباذر در تجربهی خودش و در بستری که بالاخره کاری برای کسب درآمد داشت تجربهی خود را اظهار می‌دارد که اگر انسان به وظیفهی خود بپردازد می‌یابد در هر حال روزی رسان خدا است ۲- در هر حال یکی از انگیزه‌های ازدواج حفظ عفت است و این که ذهن انسان گرفتار موضوع جنسی‌اش نباشد ۳- بالاخره وقتی شرایط ازدواج ندارید، طبق آیه‌ای که عرض شد باید عفت بورزید و در راستای این عفت‌ورزیدن منتظر فضل الهی باشید که به یک نحو شما را به استغنا می‌کشاند، یا در بُعد مادی و یا در بُعد معنوی و یا هر دو. از برکات عفت‌ورزیدن غافل نباشید. موفق باشید